

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/68/2018
Identifikačné číslo spisu: 6116010565
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6116010565.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 23. januára 2019 v trestnej veci obvineného H. S. a spol., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvinenej R. R., ktoré podala prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Pavla Porubského, advokáta v Banskej Bystrici, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2018, sp. zn. 4To/39/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej R. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 2. novembra 2017, sp. zn. 2T/48/2016 boli obvinení H., A. a R. uznaní za vinných z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

- obvinený H. dňa 19. novembra 2012 v L.v priestoroch Pošty 1 s Poštovou bankou a.s. Bratislava uzavrel návrh zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pôžičku na bývanie vo výške 12 050 eur, kde v tom čase s ním prítomná obvinená A. v časti C „vlastník nehnuteľnosti“ návrhu zmluvy o úvere uviedla meno H., jej rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo mobilného telefónu a adresu trvalého bydliska L., v časti podpis vlastníka nehnuteľnosti vyhotovila podpis H., hoci táto uzatvárania návrhu zmluvy o úvere účastná nebola, obžalovaná R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku, umožnila takto získať úver osobám, ktoré nespĺňali podmienky na jeho poskytnutie, nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a nevykonala identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa ako aj vlastníka nehnuteľnosti, za ich fyzickej prítomnosti predložením originálu dokladu totožnosti a vyhotovením kópie týchto dokladov, následne poskytnutý úver nebol riadne splácaný, čím vznikla Poštovej banke a.s. Bratislava, Dvořákovo nám. 4, IČO: 31 340 890, škoda v celkovej výške 11 809 eur.

Za to všetkým trom obvineným súd uložil podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody

v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona učil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinení H. sú spoločne a nerozdielne spoločnosti L., a.s., so sídlom Y. 8XX XX Bratislava, IČO: XX XXX XXX, povinní nahradiť škodu vo výške 10.078 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť L., a.s., so sídlom Y., 8XX XX Bratislava, IČO: XX XXX XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok ihneď po vyhlásení napadli odvolaním všetci traja obvinení a prokurátor.

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 22. mája 2018 uznesením, sp. zn. 4To/39/2018 podľa § 319 Trestného poriadku odvolania okresného prokurátora a obvinených H. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2018, sp. zn. 4To/39/2018 podala 18. júna 2018 obvinená R. dovolanie prostredníctvom obhajcu, ktoré bolo doručené okresnému súdu 6. augusta 2018. Ako dovolací dôvod obvinená uviedla porušenie ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Nesprávne právne posúdenie skutku obvinená vidí v tom, či skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona je v súvislosti s konaním obvinenej R. trestným činom.

Okresný súd pri uznaní viny obvinenej uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obvinená R. ako osoba oprávnená konať za poštovú banku, svojou nedbanlivosťou umožnila získať úver osobám, ktoré nespĺňali podmienky na jeho poskytnutie tým, že nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a to vykonať identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa a vlastníka nehnuteľnosti za ich fyzickej prítomnosti a predložením originálu dokladu totožnosti vlastníka nehnuteľnosti a vykonaním fotokópie týchto dokladov.

Pokiaľ ide o právne posúdenie zavinenia obvinenej, podľa názoru okresného súdu, konala v nepriamom úmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Podľa názoru obvinenej skutok nie je trestným činom. V konkrétnom prípade bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu odlišiť a náležite sa vysporiadať s otázkou, či v konaní obvinenej išlo o nepriamy úmysel alebo o vedomú nedbanlivosť, pretože vedomosť možnosti následku je zhodne daná tak pri nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona; ako aj pri vedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a) Trestného zákona. Preukázanie tejto intelektuálnej zložky však neznamená, že je zároveň daná aj zložka vôľová, ktorá sa pri oboch formách zavinenia výrazne odlišuje.

V prvom prípade, pokiaľ sa týka nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, treba aby páchatel bol s poruchou chráneného záujmu uzrozumený pre prípad, že ju spôsobí. Vôľovou zložkou v danom prípade sa rozumie chcenie.

Pri vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Trestného zákona, je tiež daná vedomosť o možnosti následku, nie je však daná vôľová zložka - chcenie.

Pri vyhodnotení dôkazov, pokiaľ sa týka konania obvinenej sa dostávame na hranicu posúdenia jej konania, či išlo o nepriamy úmysel alebo vedomú nedbanlivosť.

Pri nepriamom úmysle treba preukázať uzrozumenie s možným následkom. Takémuto uzrozumeniu zo strany obvinenej však nenasvedčuje nič, pretože subjektívnu stránku prečinu podvodu v prípade konania, ktoré má prvky vylákania úveru, treba skúmať aj z toho hľadiska, či úverová zmluva bola

zabezpečená právom, na základe ktorého je veriteľom reálne vymožitelná alebo iba fiktívna (Komentár Doc. Čentéš a kol.). V danom prípade, pri dojednávani návrhu úverovej zmluvy obvinená R. preskúmala bonitu žiadateľa H., overením jeho totožnosti z občianskeho preukazu a z predložených dvoch výplatných pásov od jeho zamestnávateľa za posledné dva mesiace a zistila, že spĺňa všetky podmienky poskytnutia úveru t. j. mal trvalý pracovný pomer a dostatočný príjem na splácanie úveru. Ďalej zmluvu a splácanie úveru zabezpečila nehnuteľnosťou vo vlastníctve H. s tým, že podľa zmluvných podmienok úverovej zmluvy sa vlastník nehnuteľnosti zapísaný v návrhu úverovej zmluvy stal spoludlžníkom zaviazaný na splatenie pohľadávky banky spoločne a nerozdielne s dlžníkom, na základe dohody o zrážkach zo mzdy alebo iného príjmu vo výške splátky.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 22/2003 - T506, môže byť pri poskytovaní úveru založená aj cudzia nehnuteľnosť, avšak so súhlasom vlastníka. Súd vyslovil dva právne názory :

1/ vylúčenie potrebných dokladov o cudzej nehnuteľnosti, pod nepravdivou zámienkou a poskytnúť takúto nehnuteľnosť bez súhlasu jej vlastníka do zálohu k zaisteniu úveru, môže byť posúdené ako trestný či podvod podľa § 209 českého Trestného zákonníka § 221 slovenského Trestného zákona, avšak na úkor vlastníka nehnuteľnosti,

2/ ak poskytne budúci dlžník pri dojednávani úverovej zmluvy nepravdivé údaje ohľadne svojho oprávnenia nakladať s nehnuteľnosťou, ktorú mieni použiť ako záloh k zaisteniu úveru, hoci vie že k tomu nemá súhlas vlastníka nehnuteľnosti, môže tým spáchať trestný čin úverového podvodu podľa § 211 ods. 1 českého Trestného zákonníka § 222 slovenského Trestného zákona a to na úkor veriteľa, ktorý úver poskytne.

V čase uzatvárania návrhu úverovej zmluvy nemala obvinená R. vedomosť o tom, že A. nakladá s touto nehnuteľnosťou bez súhlasu vlastníka H., pretože to nemala ako vedieť, keďže s H. ohľadne poskytnutia jej občianskeho preukazu hovorila A. telefonicky a osobne to vybavoval jej manžel. Takže v čase uzatvárania zmluvy za predpokladu, že A. tvrdila, že byt s manželom od H. odkúpila a čaká sa len na rozhodnutie o povolení vkladu do katastra nehnuteľností a že s ním nakladala so súhlasom H. bola obvinená R. presvedčená, že úver bude riadne zabezpečený a v prípade, že ho obvinený S. nebude splácať, bude vymožitelný, takže banke nehrozila žiadna škoda. Až keď banka využila zabezpečovací mechanizmus a to zrážky zo mzdy, resp. dôchodku H., vyšla na povrch skutočnosť, že A. stále nie je vlastníčkou bytu a že s predmetným bytom nakladala bez súhlasu vlastníčky H. Aby boli naplnené znaky prečinu podvodu, zo strany obvinenej R., museli by jej byť tieto skutočnosti známe pri spracovaní návrhu o poskytnutie úveru, čo však nevedela. Ak by o týchto skutočnostiach vedela, tak len vtedy by bolo možné vysloviť právny názor o preukázaní vôľovej zložky k eventuálnemu úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže zavinenie je znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podvodu a je vybudované na zložke vedomostnej (intelektuálnej) vôľovej.

Vôľovou zložkou sa pri úmysle rozumie chcenie, alebo uzrozenie s následkom v podobe poruchy chránených záujmov. Pri nepriamom úmysle v podobe uzrozenia sa pritom vyžaduje veľká miera pravdepodobnosti hraničiacia s istotou, že dôjde k následku, ktorý si páchatel mohol predstaviť ako možný, v danom prípade spôsobiť tak na cudzom majetku škodu. Toto však súd nemal preukázané, že s týmto úmyslom obvinená konala. Z hľadiska právneho vyhodnotenia zavinenia obvinenej R. sa súd uspokojil ako s dôkazom s časťou výpovede zástupkyne poštovej banky, že obvinená nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov, čo si osvojil aj odvolací súd, t. j., že si neoverila či majiteľka nehnuteľností vie o tom, že sa zakladá jej nehnuteľnosť v prospech tretej osoby, čo však v zmysle vyššie uvedeného a zaužívanej súdnej praxe nestačí k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podvodu, že páchatel porušil povinnosť uloženú mu podľa interných povinností banky, pretože aby došlo k naplneniu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona musí byť preukázané, že aj úmysel páchatel'a takéhoto prečinu smeroval k spôsobeniu následku uvedeného v ustanovení § 221 Trestného zákona, teda spôsobiť škodu na cudzom majetku, čo preukázané nebolo.

V danom prípade išlo len o ľudskú neopatrnosť obvinenej R. dôsledku časovej tiesne. Návrh zmluvy sa spisoval vo vstupnej chodbe pošty, kde sa v tom čase nachádzalo množstvo ľudí čakajúcich na sociálne dávky a pred skončením pracovnej doby.

Z uvedeného vyplýva, že ak nemala obvinená R. vedomosť o tom, že A. nakladá s nehnuteľnosťou H. bez jej súhlasu, a navyše ju presvedčila, že je ona spolu s manželom jej vlastníkom, len samá skutočnosť, že si v danom čase nepreverila, ale bez preukázania úmyslu k spôsobeniu následku uvedeného v ustanovení § 221 Trestného zákona, teda spôsobiť škodu na cudzom majetku, nemohla naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Prichádza teda do úvahy možnosť posúdenia jej konania ako vedomej alebo nevedomej nedbanlivosti, ale keďže prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona nemá alternatívu nedbanlivostného konania, keďže pre jeho naplnenie z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje len úmyselné zavinenie, nemôže byť z vyššie uvedených dôvodov konanie obvinenej R. posudzované ako skutok, ktorý je prečinom podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, a preto navrhuje, aby najvyšší súd rozhodol uznesením, že:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. mája 2018, sp. zn. 4To/39/2018 a konaním ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 15 písm. b) Trestného zákona, § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvinenej R. Napadnuté uznesenie sa zrušuje. Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2T/48/2016 zo dňa 2. novembra 2017.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Banská Bystrica sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril podaním, doručeným okresnému súdu 14. augusta 2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátor“).

Prokurátor považuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/48/2016 z 2. novembra 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/39/2018 z 22. mája 2018 za zákonný.

Podľa názoru prokurátora súd postupoval správne a v súlade so zákonom. Úmyselné zavinenie obvinenej bolo v konaní riadne preukázané. R. umožnila podpísanie zmluvy v mene H. a túto predložila na schválenie, napriek tomu, že H. sa uzatvárania a podpisovania zmluvy nezúčastnila.

Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej už na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z predloženého trestného spisu najvyšší súd zistil, že v posudzovanej veci už jedenkrát krajský súd konal 9. februára 2017 pod. sp. zn. 4To/11/2017, kedy uznesením zrušil prvostupňový rozsudok, ktorým boli všetci traja obvinení oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku a vec bola prvostupňovému súdu vrátená na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už niekoľkokrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že dovolanie je

mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov. Predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie nie je určené k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa a dovolací súd nemôže tieto zistenia meniť, ani dopĺňať. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinená namietala, správnosť skutkových zistení, pretože podľa jej názoru skutkové zistenia nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania z jej strany išlo iba o nedbanlivostné konanie. Táto námietka bola aj predmetom odvolania, s ktorou sa odvolací súd v odvolacom konaní zaoberal na str. 5 a hlavne okresný súd na str. 7 až 8 rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto odôvodnením stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že objektívna stránka pri trestnom čine podvodu podľa § 221 Trestného zákona predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Na podvode môžu byť zainteresované štyri osoby: páchatel', osoba konajúca v omyle, osoba poškodená a osoba obohatená. Platí, že omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných aj budúcich a musí byť nevedomý, nenásilný (skrytý) prostriedok, ktorým páchatel' vplýva na vôľu rozhodovania sa osoby vykonávajúcej majetkovú dispozíciu, o ktorom táto osoba nemá vedomosť, t. j. osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu nekoná pod fyzickým alebo psychickým nátlakom. Pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. Uvedením do omylu sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezhoduje s objektívnou realitou. Dispozíciou majetkovej povahy, ktorú vykonáva osoba konajúca v omyle, sa rozumie určité majetkové plnenie, ktorým dochádza k škode na strane poškodenej osoby a zároveň k obohateniu na strane páchatel'a alebo inej osoby. Spravidla pôjde o odovzdanie [(prenechanie, prevod určitej veci (veci, peňazí)] z majetku poškodeného do dispozície páchatel'a alebo inej osoby.

Nemožno prisvedčiť námietke obvinenej, že konala nedbanlivostne a v danom prípade išlo iba o ľudskú neopatrnosť v dôsledku časovej tiesne ,za ktorej bol návrh úverovej zmluvy uzatváraný. Menovaná, ako pracovníčka poštovej banky nevykonaním identifikácie a overenia žiadateľa ako vlastníka nehnuteľnosti, umožnila spoluobvinenému H. získať úver vo výške 12 050 eur. V danom prípade nejde o prípustné riziko právnickej osoby, s ktorej majetkom sa nakladá, ale ide o tzv. osobné riziko tej fyzickej osoby, ktorá v mene právnickej osoby koná. Takéto konanie, ktoré ohrozuje spoločenské záujmy je trestným konaním. Všetci traja obvinení spoločným konaním uviedli poštovú banku do omylu uvedením nepravdivých údajov v úverovej zmluve, čím spôsobili na jej majetku väčšiu škodu.

Zákonným spôsobom vykonané a vyhodnotené dôkazy a z toho plynúce logické súvislosti vedú k presvedčeniu, že súd prvého stupňa správne dospel k jedinému možnému a ničím nespochybniteľnému záveru, ktorý si osvojil aj najvyšší súd, že obvinení spáchali predmetný skutok v nepriamom úmysle.

Obvinená R. namietala predovšetkým spôsob hodnotenia dôkazov, čo dovolaním napadnúť nemôže. Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i) Trestného poriadku je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie

rozhodnutí súdov nižších stupňov.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

V posudzovanej veci minister spravodlivosti dovolanie nepodal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu - prečinu, z ktorého bola obvinená R. právoplatne uznaná za vinnú a jej konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinená R. R. svojim konaním naplnila všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto dovolanie obvinenej R. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.